

Bài Học 1

*31 Tháng 12 – 6 Tháng 1

Đức Chúa Trời Ba Ngôi



Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Phục truyền 6:4; Phi-líp 2:6; Ma-thi-ơ 28:19; Sáng thế Ký 1:26, 27; Giăng 14–16.

Câu Gốc: “Hỡi kẻ rất yêu dấu, về phần anh em, hãy tự lập lấy trên nền đức tin rất thánh của mình. Và nhân Đức Thánh Linh mà cầu nguyện, hãy giữ mình trong sự yêu mến Đức Chúa Trời, và trông đợi sự thương xót của Đức Chúa Giê-su Christ chúng ta cho được sự sống đời đời” (Giu-đe 20, 21).

Tư Tưởng Quan Trọng: Kinh Thánh dạy có một Đức Chúa Trời Ba Ngôi. Và Kinh Thánh cũng dạy Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và Đức Thánh Linh là Một Đức Chúa Trời.

Chữ ba ngôi không có trong Kinh Thánh. Nhưng Kinh Thánh dạy về Ba Đấng. Giáo lý về Ba Ngôi dạy rằng Đức Chúa Trời là Một và gồm có Ba “Đấng.” Điều này rất quan trọng vì nói cho chúng ta biết Đức Chúa Trời là ai, Ngài giống như gì, Ngài làm việc thế nào, và Ngài liên hệ với thế gian thế nào. Điều quan trọng nhất: Thần tính của Đấng Christ là một phần rất quan trọng trong chương trình cứu chuộc.

Kinh Thánh cho chúng ta những bằng chứng về tính chất Độc Nhất của Đức Chúa Trời bằng ba cách: (1) Bày tỏ sự độc nhất của Đức Chúa Trời, nghĩa là Đức Chúa Trời là Một. (2) Bày tỏ Ba Đấng đều là Đức Chúa Trời. (3) Và Kinh Thánh cũng cho thấy Ba-trong-Một của Đức Chúa Trời.

Sự khác biệt giữa Đức Chúa Cha, Đấng Christ, và Đức Thánh Linh cũng là một phần về Đức Chúa Trời là ai. Nhưng điều này rất khó hiểu đối với loài người tội lỗi. Ellen G. White gọi Ba Ngôi Đức Chúa Trời là “Ba Đấng thống trị vĩnh cửu của trời – Đức Chúa Cha, Đấng Christ và Đức Thánh Linh.” – Phỏng trích *Evangelism*, tr. 616. Ba Đấng bằng nhau nhưng không giống nhau.

Một số tín đồ Cơ Đốc sơ khai cũng cố gắng tìm hiểu giáo lý này. Nhưng hội thánh chúng ta ngày nay đã có lập trường vững chắc về sự dạy dỗ này. Tín điều Căn Bản thứ 2 nói, “Có một Đức Chúa Trời: Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh, sự hiệp một của ba Đấng vĩnh cửu.”

Đức Chúa Trời Chúng Ta Là Một Đức Chúa Trời

Hệ thống tin tưởng của người Hê-bơ-rơ trong thời Kinh Thánh là độc thần (monotheistic.) *Mono* đến từ chữ Hy Lạp là “một” và *theistic* cũng đến từ chữ Hy Lạp là “Đức Chúa Trời.” Điều này có nghĩa là chỉ có một Đức Chúa Trời chân thật. Sự dạy dỗ này không bao giờ thay đổi trong cả Cựu Ước. Chỉ có một Đức Chúa Trời: Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Và Ngài không phải đa thần như nhiều quốc gia và bộ lạc ở chung quanh Y-sơ-ra-ên tin tưởng. Theo nghĩa này, tôn giáo của Kinh Thánh rất đặc biệt.

Đức Chúa Trời nói thế nào về chính Ngài trong Xuất Ê-díp-tô Ký 3:13-15? Những câu này cho thấy Đức Chúa Trời là Một thế nào?

Tư tưởng về tính chất độc nhất của Đức Chúa Trời thì cũng thấy trong câu (Phục truyền 6:4) mà người Do Thái gọi là *Shema*. Câu đó dùng tên này vì lời mở đầu, “*Hãy nghe*” trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ “*shema*.” Cách diễn tả chữ *Shema* bao gồm một trong những lễ thật vĩ đại về Đức Chúa Trời. Dân Y-sơ-ra-ên được truyền phải tin và dạy lễ thật này cho con cháu mình.

“Hỡi Y-sơ-ra-ên! Hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có *một* không hai” (Phục truyền 6:4). So sánh câu đó với Sáng thế Ký 2:24, “Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính dứ cùng vợ mình, và cả hai sẽ nên *một* thịt.” Điều này có ý nghĩa như thế nào khi từ “*một*” được sử dụng hai lần?

Cùng chữ *echad*, nghĩa là “một,” được dùng để bày tỏ Đức Chúa Trời trong “*Shema*” của Phục truyền 6:4. Chữ *echad*, nghĩa là một, không có nghĩa là con số thật nhưng là một đơn vị hoàn toàn (hòa hợp) của tính cách độc nhất. *Echad* cũng có ý nói về một đơn vị hay sự độc nhất của những phần khác nhau. Chồng và vợ là “*một*” (*echad*) theo Sáng thế Ký 2:24, giống như trong Phục truyền, Đức Chúa Trời là “*một*.”

Những câu trong Tân Ước như Gia-cơ 2:19 và 1 Cô-rinh-tô 8:4 nói về sự độc nhất của Đức Chúa Trời thế nào?

Sự hiểu biết về Đức Chúa Trời là một giúp chúng ta tránh rơi vào cạm bẫy của sự thờ thần tượng thế nào? Tại sao chỉ một mình Chúa nên là Đấng chúng ta thờ phượng? Làm thế nào để trừ bỏ bất cứ “*thần tượng*” nào trong đời sống bạn?

Thần Tính Của Đấng Christ

Người ta ít khi đặt thành vấn đề thần tính của Đức Chúa Cha. Nhưng những người thắc mắc về Ba Ngôi thường thách thức về thần tính của Đấng Christ. Nếu Đấng Christ không là Đức Chúa Trời vĩnh cửu và không hoàn toàn là Đức Chúa Trời thì chương trình cứu chuộc sẽ bị tổn thương cách nguy hiểm (Xin đọc bài học ngày thứ Năm).

Hồi trước, Phao-lô là một người Pha-ri-si rất nghiêm ngặt, ông nói thế nào về thần tính của Đấng Christ trong Phi-líp 2:6?

Là người Pha-ri-si nghiêm ngặt, Phao-lô đã được dạy dỗ vững vàng về giáo lý trong Cựu Ước về sự độc nhất của Đức Chúa Trời. Vì thế, thật là một sự kinh ngạc khi Phao-lô nói câu này. Lý do rất kinh ngạc vì điều này bày tỏ sự trung tín sâu xa của Phao-lô với tư tưởng về thần tính của Đấng Christ.

Sách Hê-bơ-rơ được viết cho người Do Thái là những người tin tưởng vững chắc vào sự độc thần, cũng như Phao-lô. Sách này có nhiều câu nói mạnh mẽ về thần tính của Con Đức Chúa Trời. Trong Hê-bơ-rơ 1:8, 9, bản tính của Đấng Christ là Đức Chúa Trời được miêu tả rất hùng hồn và rõ ràng.

Sự hiểu biết của chính Đức Chúa Giê-su về Ngài là ai cũng rất quan trọng trong sự bày tỏ thần tính mình. Ngài không diễn hành trên đường phố của Giê-ru-sa-lem tuyên bố và rao giảng thần tính Ngài. Nhưng, bốn sách Phúc Âm có nhiều bằng chứng bày tỏ sự hiểu biết của Ngài về chính mình. Đức Chúa Giê-su thường tuyên bố Ngài có những đặc tính và quyền lực chỉ thuộc về Đức Chúa Trời mà thôi. Ngài nói về các thiên sứ của Đức Chúa Trời như là các thiên sứ của Ngài. (Ma-thi-ơ 13:41). Ngài xưng mình có quyền tha tội (Mác 2:5-10). Và Ngài tuyên bố có quyền phán xét thế gian (Ma-thi-ơ 25:31-46). Có ai ngoài Đức Chúa Trời có quyền làm những điều đó?

Hãy ôn lại việc Đức Chúa Giê-su chấp nhận sự thờ lạy của một số người được ghi chép trong sách Phúc Âm của Ma-thi-ơ 14:33; 28:9; Lu-ca 24:50-52; và Giăng 9:35-38. So sánh những hành động của Đức Chúa Giê-su với các hành động của Phao-lô trong Công vụ 14:8-18. Sự Đức Chúa Giê-su chấp nhận tất cả sự thờ lạy này bày tỏ gì về thần tính của Ngài?

Đức Thánh Linh

Sáng thế Ký 1:2 nói gì về công việc của Đức Thánh Linh, Đấng xuất hiện rất sớm trong Kinh Thánh?

Ma-thi-ơ 28:19 bày tỏ thế nào về Ba Đấng trong Đức Chúa Trời Ba Ngôi?

Đức Chúa Giê-su nói tên Ba Đấng của Ba Ngôi Đức Chúa Trời khi Ngài dạy các tín đồ mới sẽ chịu phép báp-têm thế nào? “Chương trình” làm phép báp-têm vẫn còn được dùng trong hầu hết các phép báp-têm ngày nay. Người lựa chọn theo Đức Chúa Giê-su được báp-têm “Nhân Danh” Đức Chúa Trời (số ít, không phải số nhiều, trong tiếng Hy Lạp). Ba Đấng được bao gồm trong Danh đó. Ba Đấng là Đức Chúa Trời và hành động như Một.

Tại lễ báp-têm của Đức Chúa Giê-su, cả Ba Đấng của Ba Ngôi Đức Chúa Trời kết hợp với nhau. Hãy đọc sự miêu tả hùng hồn của Mác về phép báp-têm đó (Mác 1:9-11). Mác miêu tả thiên đàng như “mở ra” (câu 10), đúng hơn nên được dịch là “xé ra.” Mác muốn chúng ta chú ý đến Ba Đấng của Ba Ngôi Đức Chúa Trời trong sự bày tỏ tuyệt vời của Đức Chúa Trời.

Đối với Đức Chúa Giê-su, công việc của Đức Thánh Linh được kết hợp với các hành động của Đức Chúa Trời. Hãy ôn lại những thí dụ sau đây về các hành động của Đức Thánh Linh:

1. Khi tuyên bố sự sinh ra của Đấng Christ, thiên sứ nói với Ma-ri rằng Con của bà sẽ được gọi là “thánh.” Lý do Ngài sẽ được gọi là thánh vì Đức Thánh Linh sẽ giáng ngự trên bà (Lu-ca 1:35).
2. Đức Chúa Giê-su phán Thần của Chúa ngự trên Ngài. Lời tuyên bố này cho Ngài quyền phép để rao giảng (Lu-ca 4:18).
3. Đức Chúa Giê-su cũng trừ quỷ nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 12:28).
4. Đức Thánh Linh sẽ tiếp tục công việc của Đấng Christ sau khi Đấng Christ trở về trời. Đức Thánh Linh là Đấng Cố Vấn khác có cùng một bản thể như Đấng Christ (Giăng 14:16).
5. Đức Chúa Giê-su hà Đức Thánh Linh trên các môn đồ Ngài (Giăng 20:22).
6. Các Cơ Đốc nhân mới sẽ có cả sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh (Giăng 14:17) và Thánh Linh của Đấng Christ (Ga-la-ti 4:6; Phi-líp 1:19).

Đấng Christ và Đức Thánh Linh kết hợp chặt chẽ với nhau trong việc làm. Thêm nữa, có các câu trong Kinh Thánh gọi Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Thí dụ, Công vụ 5:1-11. Những câu này cũng giúp chúng ta hiểu về thần tính của Đức Thánh Linh như thế nào?

Hiệp Một Và Bằng Nhau

Kinh Thánh nói rất rõ ràng có một Đức Chúa Trời (*echad*). Nhưng Kinh Thánh cũng nói về Ba Đấng của Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Lễ thật này, cũng như nhiều lễ thật khác, được bày tỏ rõ ràng hơn trong Tân Ước.

Ba-trong-Một Đức Chúa Trời được bày tỏ thế nào trong Sáng thế Ký 1:26, 27?

Tư tưởng Ba-trong-Một Đức Chúa Trời cũng được bày tỏ trong Sáng thế Ký 11:7, 8, lúc tháp Ba-bên được xây cất. Chính Đức Chúa Trời phán. “Đức Giê-hô-va” được nói đến, nhưng Ngài phán như một Đấng trong nhóm (“chúng ta”).

Bằng những cách nào Ê-sai 6:8 cũng bày tỏ tư tưởng Ba-trong-Một Đức Chúa Trời?

Trong Tân Ước, bài giảng của Phi-e-rơ trong ngày lễ Ngũ tuần tôn vinh Đức Chúa Giê-su như một phần của Ba-trong-Một Đức Chúa Trời thế nào? (Xin đọc Công vụ 2:33). Phi-e-rơ, một tín đồ Do Thái trung tín tin vào Một Đức Chúa Trời, giảng về thần tính trọn vẹn của Đấng Christ, là Đấng bây giờ đang ở trên trời. Trong bức thư gửi tín đồ Do Thái, là những người đang tản mát khắp nơi ở vùng Cận Đông, Phi-e-rơ cũng bày tỏ bằng chứng Đức Chúa Trời là Ba-trong-Một (Đọc 1 Phi-e-rơ 11:1-3).

Phao-lô bày tỏ thế nào tư tưởng Ba-trong-Một Đức Chúa Trời như ông miêu tả chương trình cứu chuộc trong 2 Cô-rinh-tô 1:20-22? (Xin cũng đọc 2 Cô-rinh-tô 13:14).

Với trí óc giới hạn của chúng ta, sự dạy dỗ này không dễ để hiểu tường tận. Nhưng ở đây, chúng ta đang nói về Đức Chúa Trời – Đấng Tạo Hóa của vũ trụ. Thật sai lầm khi chúng ta nghĩ có thể hiểu Ngài tường tận. Là con người, rất nhiều thứ chúng ta không hiểu “tường tận.” Hãy nghĩ đến một vật “giản dị nhất” bạn có thể nghĩ tới. Bao nhiêu phần của vật ấy cao quá sự hiểu biết của bạn? Vậy điều này còn đúng nhiều hơn thế nào về một Đấng vĩ đại như Đức Chúa Trời?

Ba Ngôi Đức Chúa Trời Và Sự Cứu Rỗi

Phúc Âm của Giăng chú ý đặc biệt đến sự hiệp một của Đức Chúa Trời. Giăng dường như biết Đức Chúa Trời là một và Ba-Đấng-trong-Một.

Hãy đọc lời cầu nguyện của Đấng Christ trong Giăng 14–16 và đếm những lần Ba Đấng được nói đến. Các câu này giúp chúng ta hiểu thế nào về lẽ thật quan trọng này?

Những câu này trong Phúc Âm của Giăng là các thí dụ hay nhất của sự bình đẳng, Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Tư tưởng Ba Đấng trong Đức Chúa Trời Ba Ngôi, làm việc chung như Một, được lặp lại nhiều lần. Giáo lý về Ba Ngôi không phải dựa trên sự phỏng đoán hay tưởng tượng. Nhưng đây là sự kết luận chắc chắn dựa trên nhiều câu Kinh Thánh.

Điều quan trọng đặc biệt là thần tính của Đức Chúa Giê-su. Nếu Đấng Christ không phải là Đức Chúa Trời hoàn toàn, thì chỉ có nghĩa là Chúa đã đặt hình phạt của tội lỗi chúng ta trên một người khác, thay vì Ngài lãnh nhận hình phạt đó trên chính mình Ngài. Tất cả Phúc Âm là nói về chính Đức Chúa Trời trên thập tự giá, chấp nhận tội lỗi của cả thế gian. Nếu điều này không đúng, thì việc Đức Chúa Giê-su chết trên thập tự giá như của lễ hy sinh cho chúng ta sẽ vô ý nghĩa. Và điều đó sẽ hủy diệt sự đẹp đẽ của chương trình cứu rỗi tuyệt vời của Đức Chúa Trời để cứu tội nhân.

Hãy suy nghĩ về điều này: nếu Đức Chúa Giê-su chỉ là một người được tạo nên, và không hoàn toàn là Đức Chúa Trời, làm thế nào Ngài có thể chấp nhận tất cả hình phạt của Đức Chúa Trời dành cho tội lỗi chúng ta? Có một người nào được tạo nên, dù vĩ đại đến đâu, có thể cứu nhân loại khỏi sự rửa sả vì phạm luật pháp thánh của Đức Chúa Trời?

Nếu Đức Chúa Giê-su không phải là Đức Chúa Trời, thì luật pháp Đức Chúa Trời không thánh như chính Đức Chúa Trời. Và như thế phạm luật pháp là điều mà một người được tạo nên có thể đền trả. Vì luật pháp chỉ có thể thánh như một người được tạo nên là thánh và không thể thánh như Đấng Tạo Hóa. Tội lỗi thì không quá tệ nếu sự chết của một người được tạo nên sẽ đủ để đền trả tội ấy. Nhưng sự kiện là chính Đức Chúa Trời, trong con người của Đấng Christ, để giải quyết vấn đề tội lỗi, cho chúng ta bằng chứng hùng hồn về tội lỗi là điều trầm trọng thế nào.

Cũng vậy, lời hứa của Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi qua những gì Đấng Christ đã làm, và không phải qua việc làm của chúng ta, mà đến từ sự kiện là chính Đức Chúa Trời trả giá cho tội lỗi chúng ta. *Chúng ta có thể làm gì để thêm vào điều đó?* Nếu Đấng Christ được tạo nên, thì chúng ta có thể thêm vào điều đó. Nhưng đối với Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, Đấng đã hy sinh chính mình vì tội lỗi chúng ta, thật là một sự sỉ nhục cho Ngài nếu chúng ta tin rằng bất cứ điều gì mình làm có thể “thêm” vào sự hy sinh đó. Vì thế, nếu Đấng Christ không phải là Đức Chúa Trời, thì giá Ngài trả cho tội lỗi chúng ta không đủ để cứu chúng ta.

Thứ Sáu *6 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc: Trong giáo lý về Ba Ngôi Đức Chúa Trời, chúng ta không thấy ba trách nhiệm riêng rẽ thực hiện bởi Một Đấng. Không phải có ba chúa trong một nhóm. Một Đức Chúa Trời bằng nhau, “Các Đấng,” và “Các Đấng” luôn luôn ở cùng nhau, luôn luôn làm việc chung. Đức Thánh Linh làm theo ý muốn của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con, đó cũng chính là ý muốn của Ngài. Đức Chúa Trời bày tỏ lẽ thật này về Ngài trong tất cả Kinh Thánh.

Một số người thấy khó hiểu về thần tính của Đức Chúa Giê-su. Họ không hiểu thế nào Đức Chúa Giê-su, là một Người, từ bỏ mình khi ở thế gian để làm theo ý muốn của Đức Chúa Cha. Nhiều người tin rằng Ngài đến thế gian trong xác thịt và đầu phục Đức Chúa Trời là “bằng chứng” Ngài không thật sự là Đức Chúa Trời và Ngài dường như kém quan trọng hơn Đức Chúa Cha. Nhưng những điều này về Đức Chúa Giê-su không bày tỏ sự sắp đặt của Đức Chúa Trời. Sự Đức Chúa Giê-su làm Người để đầu phục ý muốn Đức Chúa Trời bày tỏ chương trình cứu chuộc hoạt động thế nào. Đức Chúa Giê-su trở nên con người, sẽ “vâng lời cho đến chết, ngay cả cái chết trên thập tự giá” (Phi-líp 2:8). Cũng vậy, “Đầu Ngài là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự khốn khổ mình đã chịu, và sau khi đã được làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự cứu rỗi đời đời cho kẻ vâng lời Ngài” (Hê-bơ-rơ 5:8, 9).

“Người ta sẽ đặt tên Con trai đó là Em-ma-nu-ên, . . . Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.’ ‘Sự sáng của sự hiểu biết về sự vinh hiển Đức Chúa Trời’ thì được thấy ‘trên mặt Đức Chúa Giê-su Christ.’ Từ thuở đời đời, Đức Chúa Giê-su là một với Đức Chúa Cha. Ngài là ‘hình ảnh của Đức Chúa Trời,’ là hình ảnh của sự vĩ đại và quyền phép như Đức Chúa Trời, ‘sự chói sáng của sự vinh hiển Ngài.’ Để bày tỏ sự vinh hiển này mà Đức Chúa Giê-su đến thế gian.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 19.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Một số tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm sơ khởi gặp khó khăn về giáo lý Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Ngày nay, hội thánh đã có lập trường vững chắc về giáo lý này. Điều này thay đổi thế nào theo thời gian cho thấy lẽ thật thì tuần tiến và chúng ta chấp nhận sự sáng Đức Chúa Trời ban cho, chúng ta phát triển và thay đổi? Trong kinh nghiệm riêng, bạn đã phát triển thế nào trong sự hiểu biết lẽ thật? Có sự tin tưởng nào bạn tin trong quá khứ nhưng ngày nay không còn chấp nhận nữa?
- 2 Giăng 5:58 viết, “Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, trước khi chưa có Áp-ra-ham, đã có ta”. Câu này cho thấy hùng hồn thế nào thần tính hoàn toàn của Đức Chúa Giê-su?

TÓM LƯỢC: Nếu chúng ta muốn tình yêu của mình sâu xa đối với Đức Chúa Trời vĩnh cửu vĩ đại, thì trước hết chúng ta phải cố để hiểu những điều Ngài dạy chúng ta về Ngài. Ba Ngôi Đức Chúa Trời là một sự mâu nhiệm, nhưng trong Kinh Thánh, “các sự mâu nhiệm” là những lẽ thật cao siêu mà Đức Chúa Trời vĩnh cửu mở ra cho sự hiểu biết hữu hạn của chúng ta. Vì thế, chúng ta chỉ có thể an toàn nói về Đức Chúa Trời khi quỳ gối. “Hỡi Y-sơ-ra-ên, Hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai” (Phục truyền 6:4).